

**Мартиѣа с. ж.** Гаданье парней и молодых дьвушекъ, состоящее въ томъ, что наканунѣ Егорьева дня они опускаютъ въ сосудъ съ водой перстень или другую вещьцу и, закрывъ сосудъ, на другой день вынимаютъ перстень и приговариваютъ при этомъ извѣстныя стихи, изъ которыхъ узнаютъ судьбу гаданья (въ Кюстендилѣ).

**Марторій с. м.** свидѣтель: Карафиль-а говореше: „Е тизека, лудо млада! Изведи си марторій, Джека ми си пари дало“. А лудо ю говореше: „Карафиль-о, мала моме! Не съмъ давалъ у видело, Та да имамъ марторій: Но ти давахъ у темнина: Дребни звезде—марторій Ясень мессецъ—самъ кадія!“ Ч. 345.

**Мартъ с. м.** мѣсяцъ Мартъ. Народная форма: **Мърта с. ж.** и **баба Мърта:** Марта е, като малко дѣте: то плаче, то ся смѣе, то вали, то сълнце грѣе.—Една бабичка искарада овце-тѣ си прѣзъ Марта на планинѣ-тѣ на паша, а кога-то ѣ казали: „Бабо, не искарвай си овце-тѣ, че Марта не е за вѣрѣ“. Бабичка-та казала: „Марта жена и азъ жена, какво ще ми стори?“ И искарада си овце-тѣ. Тогава станѣлъ студъ, вѣѣнжала вѣелица и отиѣсла бабичка-тѣ, заедно съ овце-тѣ. Ч. 183. Начюмарила ся като баба Марта (Разсердила ся). Ч. 192.

**Марчинá с. ж.** темнота: Въ избата имало голѣмъ варелъ съ вино, а пѣкъ на зетя отдавно му било грезно; въ марчината напипва грѣздѣя и го запраща на една страна, измжква чужда устата си на дупката, пилъ що пилъ. *Блжсковъ. Перуника. 34. (ср. мръчинá).*

**Марчуламъ се (Мах.)?** Прочула сѣ бѣла Неда Прочула сѣ, марчула сѣ По 'сѣ земя околіа, Вардарска-та Вардаріа. М. 174.

**Мърж.л. дл.** забочусъ (обыкновенно съ отрицаніемъ): Изобищо родители-те малко марять за тѣжъ болестъ. Л. Д. 1871 г. 136. Азъ като младъ лесно щѣ утека, а ти немоцна старица не мари, че ще умре, само да не стане причина на смръть-тѣ ми. Л. Д. 1874 г. 118. Душа ти никакъ не мари Ученье да добыва. *ib. p. 180 (П. С.).*

**Маса (ср. тур. маса столъ обѣденный. Буд.) с. ж.** столъ: Подиръ сладко-то кахве, послѣ турять на срѣдъ една масѣ, и връху масѣ-тѣ турять бохчелѣжъ-тѣ за момъкъ-тѣ — — На масѣ тѣ турять още една пшѣ. — — Ч. 51. Макаръ да нѣма тукъ пѣстри столове, кадифени седалища и богато покрити маси, нѣ сичко тукъ по-сладко и по-драго за нашъ братъ Българинъ. Зк. 97. Князѣтъ сѣди при масата (*an einem Arbeitstische*) и разглежда писма. Э. Г. 9.

**Маскалѣнъ?** Да си завиѣешъ саята, Саята маскалѣна. На Петриѣтъ е предена, На Софія ми е теална, На бѣлъ ми Дунавъ белена В. 44.

**Маскара\* (maskharat s. ar. 1. Risée, raillerie. 2. Celui qui est l'objet de la risée. 3. Bouffon. 4. Un masque, ср. масхара Буд.) с. ж.**